

עפ"א 39185/09/10 - שמש חי אחזקות בע"מ, חי שמש נגד מ.י. מועצה מקומית אזור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 39185-09-10 שמש חי אחזקות בע"מ ואח' נ' מ.י. מועצה מקומית אזור

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
מבקשים
1. שמש חי אחזקות בע"מ
2. חי שמש
נגד
משיבה
מ.י. מועצה מקומית אזור

החלטה

לפניי בקשה למתן ארכה בת 24 חודשים (ממועד הגשת הבקשה) לכניסתו לתוקף של צו הפסקה שיפוטי שניתן על ידי ביהמ"ש לעניינים מקומיים בראשון לציון בתיק 101/04 ביום 16.8.10 והוארך במסגרת ערעור בתיק עפ"א 39185-09-10 על מנת לאפשר למבקשים השגת האישורים, ההיתרים והרישיונות לעסק המופעל על ידם.

במסגרת הבקשה פרט ב"כ המבקשים כל פעולות המבקשת מאז מתן פסק הדין בתיק זה מאז יום 20.12.10 ועד למועד הגשת בקשה זו (פירוט הפעולות לרבות בקשות, פגישות, שיחות מתועדות על פני 7.5 עמודים).

המבקשים מציינים כי לאור הפעולות שנזכרו כאמור לעיל עולה כי פעלו במרץ בפעולותיהם הוציאו הוצאות כספיות בלתי מבוטלות, הכינו תכניות, שכרו שירותי אדריכל חדש, שילמו למהנדס לבדיקת התאמת המבנה, פעולות אשר גזלו מאמצים רבים. הוכנה תב"ע נקודתית אשר הוגשה לוועדת המשנה וזו החליטה בישיבתה מיום 17.7.11 להעביר התכנית לאישור הוועדה המחוזית. בהחלטה זו השתנו הארכות הזמנים לצורך הטיפול באישור התכנית מהארכות שהיו לפני המבקשים טרם מתן ההחלטה. המבקשים פנו מחדש לוועד המקומית לשקול החלטתה בדבר העברת התכנית לאישור הוועדה המחוזית, זאת מאחר, ולטעמם של המבקשים, ביכולת הוועדה המקומית לאשר תכנית התב"ע במסגרת סמכותה החוקית.

עוד נטען במסגרת הבקשה כי החלטת הוועדה מיום 17.7.11 בדבר העברת התכנית לאישור וועדה מחוזית, גופה, התקבלה אצל המבקשים רק ביום 4.9.12, לרבות העתק פרוטוקול הוועדה המקומית לאחר עיון בפרוטוקול, התברר למבקשים, כי הוועדה העלתה טענות "כביכול" מפי המבקשת בדבר רצונה של המבקשת 1 להעביר המפעל ממקומו (כוונה שמעולם לא עלתה אצל המבקשת לטענתה) ועוד למדו מהפרוטוקול כי הוועדה המקומית מתנגדת לתכנית התב"ע הנקודתית, עובדה שיש בה כדי למנוע בסופו של הליך אישור התב"ע ומתן אפשרות למבקשים להמשיך לנהל

עסקם במקום.

בנסיבות אלה ברור כי המבקשים עשו ככל אשר היה לאל ידם לקידום הליך הרישוי אך העיכובים מאז מתן ההחלטה ועד הגשת בקשה זו לא היו בשליטת המבקשים, המשיבה התנהלה בהתנהגות בלתי הגונה לכל אורך הדרך. ומכאן הבקשה.

ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה.

בטיעוניו:

הבקשה הוגשה בעזות מצח ובמהותה, מהווה דחיית כניסה לתוקף (בדיעבד של צו הפסקה שיפוטי אותו מפרים המבקשים ברגל גסה זה למעלה משנה) הצו על פי פסק דין בימ"ש זה נכנס לתוקף ביום 28.2.13 לאור החלטת ביהמ"ש ביום 20.12.10. מכאן לרשות המבקשים עמד פרק זמן של שנתיים וחצי מאז גזר דין בימ"ש קמא, 6 שנים מאז הוגש נגדם כתב האישום בשנת 2004 ו-7 שנים מאז בוטל רישיון העסק בשנת '97. עד היום נמנעו המבקשים מהסדרת רישיון עסק תוך נקיטת הליכים לדחיית הקץ.

עוד נטען כי רק עתה (10.2.14) הוכנה בקשה לתב"ע נקודתית להסדרת חריגות הבנייה לשם הגשתה לוועדה המחוזית כאשר ההחלטה של הוועדה המקומית ניתנה עוד ביולי 2011.

אין חובה על הוועדה לתכנן ובנייה לאשר בנייה זו. המבקשים לא פעלו בשקידה ראויה ובחריצות הנדרשת להוציא רישיון עסקם.

לגופו של עניין דין הבקשה להתקבל חלקית.

אכן צודק ב"כ המשיבה כי אין בידי המבקשים זכות קנויה לקבלת אישור הוועדה המקומית לתכנון הבנייה שהוגשו, כך גם אין בידם זכות קנויה לקבלת אישור הוועדה המחוזית לאישור התב"ע.

אין ספק כי עמדת הוועדה המקומית המתנגדת לתכנית התב"ע עשויה להקשות במהלך הדיונים בוועדה המחוזית בדבר קבלת אישור התב"ע הנקודתית.

יחד עם זאת, לא ברור לי השיהוי הרב בו נקטה הוועדה המקומית מאז החליטה להעביר התכנית לאישור הוועדה המחוזית ביום 17.7.11 ועד להמצאת פרוטוקול הוועדה לידי המבקשים ביום 4.9.12. שיהוי שהינו בלתי סביר לחלוטין.

מתוך בקשת המבקשים עולה כי הוגשה תב"ע מסכמת בינואר 2013, יוני 2013, ינואר 2014, ולא ברור לי מתוך הבקשה היכן הדברים עומדים במדויק.

הן מטיעוני המבקשים והן מהתנגדותו של ב"כ המשיבה ברור לביהמ"ש כי שיתוף פעולה להגיע לתוצאה סופית כזו או אחרת, לא הייתה בין הצדדים, גם תשובה שלילית היא תשובה, קרי, גם תשובה הדוחה את התב"ע היא תשובה, אך מן הראוי שתינתן בזריזות, במהירות וללא עיכובים כפי שנעשו במקרה זה.

בנסיבות אלה אני מוצאת לקבל הבקשה.

אני מורה על הארכת הצו ל-8 חודשים נוספים ומוטב כי הוועדה המחוזית תדון בדחיפות בתכנית שהועברה אליה מהוועדה המקומית או מהמשיבים ואם לא נעשה כן עד היום, שתועבר בימים הקרובים לדיון לקבלת החלטה.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אדר ב תשע"ד, 24 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה